ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Сербска Православна Црква
Бијелиј

БЕЛИ АНЂЕО

МИР БОЖИЈИ, ХРИСТОС СЕ РОДИ!

МИСИОНАРСКИ ЧАСОПИС С.П.Ц. АРХАНГЕЛ МИХАИЛО
ДЕЦЕМБАР 2015 БРОЈ 13

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

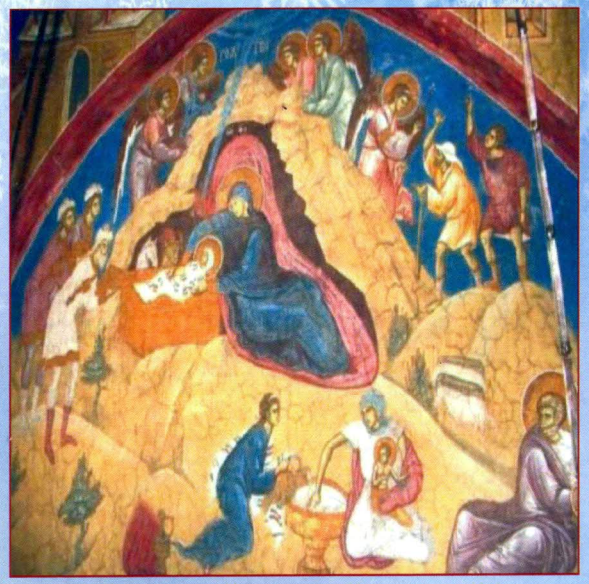

* * *

Небесни град се отвара широм
Да благослови сву земљу миром.
Анђелска војска са неба креће.
За својим Царем на земљу слеће,
На земљу слеће, и радост јавља,
Песмом и сјајем Бога прославља.
Пећина тесна, чудна обитељ,
На слами лежи Господ Спаситељ.
Рајски се сија пећина мала,
Због рајског Цара, Рај је постала.
Пастири мили, устајте хитно,
Оставте стадо, крупно и ситно:
Дошо је Пастир над пастирима,
Дарове доно људима свима,
Дарове дивне: живот и радост,
Сретниче, срећни, прво ваш је Гост.
Пећина мрачна, стаја овчија,
Сва се ка сунце од Њега сија.
Постеља Њему - јасле и слама,
Гле, анђел прво јавља га вама.
Он избра просте по вечном суду,
Да му весници најпрви буду:
Просте пастире - светог Рођења,
Рибаре - славе и Васкрсења.

* * *

Звезда се јави, цареве води,
Нов Цар се роди, Христос се роди!
Од нове звезде Исток се жари,
За новом звездом путују цари.
Ноћу путују а дању ћуте,
Прелазе лако далеке путе.
Њих води звезда, звезду анђели,
Док су пећини светој приспели.
Ту звезда стаде, к земљи се склони,
И Творцу своме смерно поклони.
По њој мудраци, пуни трепета,
Познаше славу Цара детета,
Клекнув, пролише сузе радости:
- Добро си дошо, Царе светлости,
Славо вечита, Сунце истине,
Добро си дошо, Божији Сине!
Исток те чека, Запад те сања,
Земља је Твоја, сва ти се клања.
До сад цареви - ево нас сва три,
Сад слуге Твоје - Цар си само ти.

Св. Владика Николај Жички и Охридски

БЕЛИ АНЂЕО

Црквено-народни часопис Ц.Ш.О.
Св. Аранђела Михаила
7837 Canada Way Burnaby, BC V3N 3K8
Tel: 604-525-0886
Fax: 604-519-0886
Email: info@starhangelmihailo.com
www.starhangelmihailo.com

Редакција:

Главни и одговорни уредник:
протојереј Малиша Миловановић

Историја:
Љубомир Котур
Дизајн насловне стране:
Ненад Штрбац
Рецензент, лектор и енглеска секција:
Љиљана Тољевић

ВАИСТИНУ СЕ РОДИ!

Божићне песме

Св. Николаја Жичког

Младенци драги од Витлејема,
Живота вама на земљи нема,
Још мало грлте нане и тате
Док Ирод спреми своје џелате:
Чупаве руке да вас удаве,
Ил ножем да вам одсеку главе.

О мила децо, о невинашци,
За Христа први жртвени јањци!
Вапај ће мајки ваздух парати,
Рахила за вам горко плакати.
Ал време јури и лета лете,

Не жалте децо што умирете,
Од зла живота - добра смрт боља,
Од срамна пира - боља невоља.
Имена ваша Исус ће знати,
За кратки живот -
вечни вам дати.

Вашим ће путем морати и Он,
Да крвљу својом опере Сион,
Ал неће никад, славан у слави,
Вршњаке своје да заборави.

* * *

ХРИСТОС СЕ РОДИ

Цар царева сниде
И прерушен приде.
Девојачко крило
Њега је родило.
Као прави Месија
Из Марије засија.
Ка човек се јави
Као Бог прослави.
Сам на мегдан ступи,
Од смрти искупи
Потомке адамске
Од власти сатанске.
Зато пред њим клекнимо,
С анђелима кликнимо:
Свјат си Боже праведни,
Свјат си христе рођени!
Ваистину се роди!

* * *

Христос се роди
Да све к добру води.
Од злобе ка љубави,
Од пропасти ка слави,
Од жалости к радости,
Од омразе к милости,
Од срамоте к поштењу,
ош од греха к проштењу,
И од мрака ка сјају
И од земље ка Рају,
Ка животу вечноме,
Колу анђелскоме.
Ваистину се роди!

* * *

Божић, Божић бата
Пун небеског злата,
Пун небесне благости
И Божије, милости,
Пун чобанске простоте
И анђелске чистоте,
Девојачког баја
И рајскога сјаја.
Божић, Божић светли дан
Сав је Христом обасјан.

Ваистину се роди!

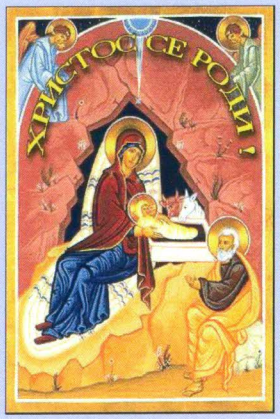

Света ноћи, о како си лепа!
Земља слуша анђелско појање,
Пастири же около вертепа
Мудрацима иду у сретање.
Све небесним тамјаном
мирише,
Жив ће бити ко тај тамјан
дише.
Анђели певају,
Пастири свирају,
Мудраци јављају:
- Бог се с неба спустио,
У пећини родио,
Људима се смиловао,
Да прествори створено,
Да очисти прљаво,
Да излечи болесно
- Бог се јави телесно.
Алилуј, Алилуј,

* * *

Ноћ прекрасна и ноћ тија,
Над пећином звезда сија,
У пећини мати спи,
Над Исусом анђел бди.
Анђели певају,
Пастири свирају,
Мудраци јављају:
Што народи чекаше,
Што пророци рекоше,
Ево, сад се у свет јави,
У свет јави и објави:
Родио се Христос Спас
За спасење свију нас.
Алилуј, алилуј,
Господи помилуј!

EVENING OF

SERBIAN REPUBLIC

February 20, 2016

19:00 Dinner
20:00 Performances of Folk Groups and cultural enterntainment with live music

Tickets and Information: Jadranka
604-789-3767

Grand Wedding Banquet Hall to Rent for Your Special Day!

Enjoy stunning architecture and natural light at Burnaby Hall! Spaciousness allows your guests to flow easily from banquet room to the central hall.

Beautiful entrance gallery perfect for cocktail hour!

www.burnabyhall.ca
7837 Canada Way, Burnaby • Call 778.991.4598

ПАТРИЈАРХ СРПСКИ
П бр.2445 8.XII 2015.

Христољубивом свештенству и благоверном народу православне Епархије канадске

Приближавамо се великом и сверадосном празнику Рођења Господа и Спаситеља нашег Христа и другим празницима везаним за овај догађај.Тим поводом желимо да вам се обратимо са неколико архипастирских речи и да вам честитамо Празник, коме се радује небо и земља, анђели и људи, једном речју – сва творевина Божја.

Постоје многи примери радости овога света, али радост коју нам доноси својим Рођењем Оваплоћени Господ је Радост над свима радостима.Она има почетак овде на земљи, али се наставља у вечности у Царству Божјем. Ту небеску радост желимо свима вама, Нашој духовној деци, оданој својој Цркви, Светом Сави и светосавском наслеђу.

Нашу Цркву, оличену у Канадској епархији, имали смо прилику да посетимо више пута, и да упознамо њен живот као и многе личности из круга свештенства и верног народа.Био је то Наш народ који је силом прилика и неприлика, спашавајући своје животе од мача безбожне власти, напуштао своју родну груду, нашао уточиште у овој благословеној земљи. Ипак, бринући о себи и о својој егзистенцији, нису занемарили ни ону другу важну бригу, бригу о својој души и својој вери Православној. А носилац вере и чувар вере јесте управо Црква. Зато су почели подизати своје цркве, по угледу и изгледу на цркве у свом отачаству. За релативно кратко време, Канада је украшена великим и дивним српским светињама.И данас, у сваком већем граду Канаде, блистају наше цркве, многе осликане ликовима светих, са предивним иконостасима.Оне су постале духовни, културни и национални центри, у које се сабира наш православни народ.Ктитори, добротвори и приложници ових Божјих и народних светиња је наш благочести народ.

Испуњени љубављу према Богу и Цркви, добротвори нису жалили да одвоје део свога добра, стеченог поштеним трудом и радом, да се купи имање и подигне храм и објекат који прате потребу храма. Али, није ни мали број оних који су се лишавали својих потреба и давали своје последње „лепте“ за своју Цркву и своју веру. Наравно, у свима овим подухватима учествовала је и наша Црква преко својих епископа и свештеника.Она је духовно водила верни народ, а народ је следио науку и истину своје Цркве. Плод благослова Божјег и Духа Светог јесу бројне цркве, црквене општине као духовне заједнице, бројно свештенство и Христољубиви, православни народ српски са својим Епископом и Епархијом канадском.

Обраћамо се и Вама, браћо свештеници, и Вама благочестивом народу, Нашој духовној деци, са архипастирском поруком да чувате веру Православну и гајите љубав према нашој Светој Цркви. Што јесмо и што постојимо као народ хришћански треба да захвалимо Господу, вери и Цркви нашој.Оно што сте до сада чинили за своју Цркву, чините и убудуће.Ко је Цркву помагао и био Јој послушан, никада се није покајао.Поштујте и своје свештенике који брину о вашим душама и за вас се Богу моле.Особито апелујемо на вашу међусобну љубав, поштовање и јединство.То су основне врлине хрићанства и хришћана.У том далеком свету, међу бројним народима, нико вам није ближи него брат Србин и сестра Српкиња. Наравно, дужни смо поштовати и уважавати свако људско биће.Свему овоме учи нас вера отаца наших, учи нас Свети Сава, и сви српски светитељи. Са таквим жељама и молитвом Господу за све вас, срдачно вам желимо срећне и радосне празнике Христовог рођења, уз божићни поздрав:

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

С благословом, ПАТРИЈАРХ СРПСКИ
Администратор Епархије канадске Г.Г Иринеј

personifying it and calling it, “Mother.” Of course, this is very much connected to God and the admiration for his creation of these gifts to humanity: nature and music.

It is very interesting and so matching your art that you are studying environmental protection. Please tell us about your current studies and your plans for your future.

I double majored in Environmental Ethics and English Literature at the University of Toronto. Now I am continuing my undergrad in California. My plans for the future are quite diverse. I do hope to do more Environmental work, perhaps in consulting as well as in creating educational content for children. But I will also continue with more charity work. My next concert is for a charity organization called, “Education Through Music.” They provide music education for schoolchildren in disadvantaged neighbourhoods. Their mission is one that resonates strongly with me because I believe in music’s ability to promote emotional and intellectual growth in children.

Do you think that you will be able come and visit us next year when you come to visit your parents? We would definitely be very grateful if you can.

Of course I will! I loved playing for you and meeting you all! Thank you so much for having me.

For White Angel: Report and the Interview prepared by Ljiljana Toljevic

right back up and continued playing at the top of his game. Outstanding!

This concert gave us the opportunity to meet your parents as well, and we are very thankful to your mother and father. Could you please tell us what makes your family so unique?
My parents were so happy to meet your wonderful community. They called me one evening and said, "So we went to a beautiful church in Vancouver and met all these warm, welcoming people. Oh and, by the way, you'll be playing a concert when you visit!" As you can imagine I was very happy for them, while thinking to myself, uh-oh, I need to get a program together and I need to be ready to perform! About my family, we are from Moscow and speak Russian as our native language. My four elder siblings were born there and I (the fifth and youngest) was born in Germany. We lived in Germany for eight years (German is my second language) while my parents worked as artists and publishers for their magazine, Lace Express. We then moved to Canada and have been here since. For the past few years, my siblings and I have been living in North California. It just so happened that we all moved there to either study or work.

You select songs that describe the connection between the human and non-human world, you love the expressions and connections of life in all God's creation. This is a very poetic moment that just gives strength to your artistic performance, this appreciation of all creation. Your music videos are artistic expressions of your songs and singing. They are full of pastel colours, gentle and soft wind, leaves and grass movement. All of this reveals that you appreciate the moment and recognize the beauty everywhere. Please tells our about this love for nature you cherish.

Wow, thank you for seeing this in my music and performances! Indeed, I believe that music and nature are two incredible natural entities. They are the origin of beauty. They may be deemed separate, but actually, they easily fuse into one harmonious entity. This is something I greatly admire about Slavic folk music. Take any folksong, and you will find that the words speak of nature, often

Рођење Господа Исуса Христа

Мир Божији - Христос се роди!
Ваистину Христос се роди!

"А кад се наврши вријеме, посла Бог Сина својега јединороднога" да спасе род људски".У то време изиђе заповест римског императора Августа, да се попише сав народ у римској Царевини. Сходно тој заповести требао је свако да оде у свој град и тамо се упише.

Зато Јосиф Праведни дође с Пресветом Девом у Витлејем, град Давидов, јер су обоје били од царског Давидовог колена.Како се у тај мали град слеже много народа, Јосиф и Марија нису могли да нађу преноћиште ни у једној кући, због чега су се склонили у једну пећину, где су пастири своје овце чували.

У тој пећини роди Пресвета Дева Спаситеља света, Господа нашег Исуса Христа. Роди Га без бола, као што Га је и зачела без греха, од Духа Светога, а не од човека.Она Га сама пови у ланене пелене, поклони Му се као Богу и положи Га у јасле. Потом је пришао и праведни Јосиф. И он Му се поклони као божанском плоду девичанске утробе.

Дођоше и пастири из поља, упућени од анђела Божјег, и поклонише Му се као Месији и Спаситељу. И чуше пастири мноштво анђела Божјих како певају: "Слава на висини Богу и на земљи мир, међу људима добра воља".

За њима стигоше и три мудраца с Истока, вођени чудесном звездом. Они новорођеном Спаситељу дароваше: злато, тамјан и измирну. Поклонише Му се као Цару над царевима..

Тако дође на овај свет Онај, чији долазак би проречен од пророка. Родио се онако како је било и пророковано: од Пречисте Деве, у граду Витлејему, по телу од колена Давидова, у време када више није било у Јерусалиму цара који је био потомак Јуде, него цароваше туђин Ирод. После многих Својих праобраза и наговештења, изасланика и весника, пророка и праведника, мудраца и царева, најзад се јави Господар света и Цар над царевима, да изврши дело спасења људског, које нису могле да изврше Његове слуге.

Када је људски род, у свом овоземаљском ходу, зашао у таму, у мрак где се није знало ко је ко и у коме човек у човеку није брата видео, тада је Творац неба и земље, из своје превелике љубави, послао Архангела Гаврила у град Назарет да најчистијој и најдостојнијој девојци Марији, а преко ње и целом човечанству, објави радосну и благу вест избављења и спасења.

„Радуј се, благодатна, Господ је с тобом!" гласио је поздрав којим се отворила драма новог стварања и новог почетка. Видевши њену збуњеност, Архангел јој је рекао: *„Не бој се Марија јер си нашла благодат у Бога. И ево зачећеш и родићеш сина и даћеш му име Исус."*„Како ће то бити, када ја не знам за мужа?"Пита она у својој

You mentioned in your concert that your replaced your tennis racquet for a guitar. Could you please tell us a little bit about your love for singing and playing a piano and a guitar? When and how did you start singing and playing?

Singing is something that comes very naturally to all children. So I started developing my love for music at an early age. My mother has a beautiful voice and she always sang in our home. Often I'd sing with her, but I was very shy in front of other family members and friends. Eventually, I learned to perform more confidently, largely thanks to my piano teacher's recitals. Then I played wherever I could: friends' gatherings, restaurants, at certain organizations, even at a public piano at an Indigo store in Toronto. I picked up guitar quite late, at eighteen, but I instantly fell in love. It is such an intimate instrument. You really hold it close to your body, and the strings are completely in your control (unlike in the piano where you have stationary keys). I also love how portable the guitar is. I can take it with me on trips. That way, music is always with me.

You love sports, you used to play tennis and you watched great tennis matches. You told us that you watched Djokovic play. Tell us a little bit about this experience. Do you still play tennis?

I do still play tennis occasionally. It is a truly special game, often requiring more brain power than muscle power!Yes, I watched Djokovic play at this year's US Open. It was a fantastic match! He is such an incredible athlete and person. It's no wonder why a man with whom I shared a ride to the match (he happened to be Serbian) said, "Ah, Djokovic! He is a hero in Serbia! He would be elected president in an instant!" And, indeed, it was an honour to watch him play live. He actually fell quite badly during the match. But he got

'Die or leave'

On 22 April 2013, two senior clerics became caught up in the war.

Bishop Yohanna Ibrahim, head of the Syrian Orthodox Church in Aleppo, and Bishop Boulos Yaziji, head of the Greek Orthodox Church there, were kidnapped by gunmen while they were on what was described as a humanitarian trip. But on 15 April, Patriarch Gregorios had warned in a statement sent to a Catholic charity: "There is no safe place left in Syria."

Patriarch Gregorios said the threat to Christianity in Syria had wider implications for the religion's future in the Middle East because the country had for decades provided a refuge for Christians from neighbouring Lebanon, Iraq and elsewhere.

(*Taken from BBC webpage*)

***An Evening of Song*- Charity Concert of Singing Artist Katia Karpenko for Mortgage Repayment of St. Archangel Michael Serbian Orthodox Church**

On Saturday, September 19, 2015 at the Auditorium of Serbian Cultural Center, was held a remarkable charity concert to raise the funds for mortgage repayment. This concert was initiated by the parents of the singing artist Mrs. Tatiana and AlexseiKarpenko who expressed a desire to help the Church by raising some funds. Their daughter Miss. Katia Karpenko arrived to Vancouver to visit her parents, and at the same time, generously prepared various songs in different languages.

Giving Freely from the Heart

Dear Katia, first of all, thank you so much for visiting us and for doing a Charity Concert for our Church. It was such a wonderful concert and all of us who watched your performance were amazed with your resonant and powerful voice and instruments playing.

детињој чедности и чистоти. Архангел јој тада, и свима нама, открива „велику тајну побожности" и одговара: „*Дух свети доћи ће на тебе и сила Вишњега осениће те; зато и оно што ће се родити биће свето и назваће се Син Божји".* Чувши ово, Пречиста, смерно одговара: „Ево слушкиње Господње; нека ми буде по речи твојој".

Она, дакле, није рекла ево слушкиње твоје, Архангеле, већ; ево слушкиње Господње, јер зна да је он само весник воље Божије, слуга Бога живога, Бога коме је и она својим животом, и целим својим бићем, изражавала своју послушност, у најпотпунијој смирености.

Пошто ова благовест није само била реч, већ, као и свака Божија реч, Божије дело, Приснодјева Марија је, након девет месеци, као најчистији извор, у коме се Бог огледао, родила сина, свога Првенца, Богомладенца Христа, Бесмртно сунце и Источника нашег Спасења.

То радосно виђење ми и данас прослављамо, али не само као историјски догађај већ, пре свега, и изнад свега, као рођење Бога у нама, у нашим срцима.Славимо, дакле, вечног Бога, који се рађа у времену.Онога који се оваплотио у људско тело и дошао да уништи царство смрти да би нас од ње избавио, показао пут спасења и коначно привео Богу.

Окренимо лице ка Богомладенцу Христу и одлучно пођимо ка „Гори Таворској", Гори нашег Преображења и Спасења. Непрестано се отварајмо љубављу према Богу и ближњима, правећи и припремајући колевку за Богомладенца Христа, који се ради свих, а не само ради нас, родио, страдао, на крсту распет, погребен био и Васкрсао. Знајмо да се без љубави према Богу у нама, не

може родити ни љубав према ближњима, љубав којом нас је Господ волео и којом нас још увек воли.

Само тако поступајући, доживећемо радост овог великог празника, празника анђела и људи, неба и земље и тако осветљени и просветљени, моћи једни другима, посведочити истину Богорођења.

Тропар Божића:

Рођењем Твојим, Христе Боже наш, засија свету светлост разума, у којој, они који се звездама клањаху, од звезде научени беху да се поклоне Теби - Сунцу Правде, и да познају Тебе са висине Истока; Господе, слава Ти!

Мир Божији - Христос се роди!

Anniversay Celebration of KSS

Kosovka Devojka

Sunday, February 28

10:00 Divine Liturgy

11:30 Lunch

not seen to have any real power compared with their Alawite and Sunni colleagues.

Although, like other Syrians, they had very limited civil and political freedoms, Christians are believed to have valued the rights and protection accorded to minorities by Hafez al-Assad, who was president between 1971 and 2000, and by his son Bashar.

A large proportion of the country's Sunnis also tolerated or supported the Assads, whom they saw as guarantors of stability.

When pro-democracy protests erupted in Syria in March 2011, many Christians were cautious and tried to avoid taking sides. However, as the government crackdown intensified and opposition supporters took up arms, they were gradually drawn into the conflict.

Sectarian violence

Hundreds of thousands of Christians have been displaced by fighting or left the country. Melkite Greek Catholic Patriarch Gregorios III Laham said last year that more than 1,000 Christians had been killed, entire villages cleared, and dozens of churches and Christian centres damaged or destroyed.

This has led some Christians to express support for President Assad, particularly as sectarian violence has increased and jihadist militant groups calling for an Islamic state in Syria have grown in strength.

Many fear that if President Assad is overthrown, Christians will be targeted and communities destroyed as many were in Iraq after the US-led invasion in 2003. They have also been concerned by the coming to power of Islamist parties in post-revolutionary Egypt and Tunisia.

Some communities are reported to have taken up offers from the government to arm groups of youths, called "popular committees", to defend themselves from rebel attacks.

Other Christians are believed to be assisting the opposition. Many are active in political groups such as the Syrian National Council, whose leader, the veteran communist George Sabra, is from a Christian family. The Local Co-ordination Committees, an opposition activist network, also includes Christians.

Christian opposition activists have accused the government of stoking sectarian tensions, including by using Alawite-led security forces and Alawite militiamen to target Sunni civilians, and overplaying the threat posed by the rebels to Syria's minorities.

or face death. In the Syrian province of Hassakeh in February 2015, hundreds of Christians are feared to have been kidnapped by the militants.

Senior Christian clerics have also been kidnapped by unknown gunmen. Suspicion for the abductions has fallen on the Nusra Front, al-Qaeda's Syrian affiliate.

While their community faces a clear threat from the extremists of the Nusra Front and Islamic State, Christian men have been fighting in the multi-layered conflict - either alongside Kurdish militias or alongside relatively secular rebel factions, or government forces.

Minority rights

Christians are believed to have constituted about 30% of the Syrian population as recently as the 1920s. Today, they make up about 10% of Syria's 22 million people.

Sunni Muslims meanwhile make up some 70% of the population and about 12% are Alawites, members of a heterodox Shia sect to which President Bashar al-Assad belongs. There are smaller numbers of Druze and other sects.

The vast majority of Syrian Christians belong to Eastern denominations. The largest and oldest is the Greek Orthodox Church, which has about 503,000 members. The Armenian Apostolic Church has between 112,000 and 160,000, and the Syrian Orthodox Church about 89,000.

Among the Uniate Churches, which are in communion with Rome, the largest is the Melkite Greek Catholic Church, with between 118,000 and 240,000 members. It is followed by the Syriac Maronite Church of Antioch, which has between 28,000 and 60,000, the Armenian Catholic Church, the Syrian Catholic Church and the Chaldean Catholic Church.

The Assyrian Church of the East has about 46,000 followers.

Despite their minority status, Christians have long been among Syria's elite. They have been represented in many of the political groups which have vied for control of the country, including the secular Arab nationalist and socialist movements which eventually came to the fore.

The founder of the Baath Party, which has ruled Syria since 1963, was a Christian, and Christians rose to senior positions in the party, government and security forces, although they are generally

Ништа важније од Божића!

Преподобни Ава Јустин Ћелијски

Ништа важније од Божића! Зашто?Зато што је Бог сишао у овај свет.А дотле, где је био?Ми смо Га отерали својим гресима са земље, не треба нам Бог. То сваки грех говори, хтео ти или не, јер сваким својим грехом ми одгонимо Бога са земље.Прво одгонимо из своје душе, а онда из целе историје рода људског.Што важи за тебе, то важи за све нас.Ми, ми изгонимо из душе своје, из срца свог, из савести своје све што је Божије, ако живимо у непокајаним гресима.

Чули сте данас Свето Еванђеље. Господ је назван у њему Емануил, што значи „С нама је Бог".Дотле, ко је био с' нама?Ђаво! Ђаво кроз грехе, кроз сваки грех, и мој и твој, и кроз свачији грех у роду људском. Никад не треба варати себе: ми сами или прогонимо Бога из себе, или Га уводимо у себе.

Зато је Господ и постао човек, зато је Он на Божић ушао у овај свет и јавио се као човек, да нам покаже шта треба да буде од човека на овоме свету и какав треба да буде човек.Није узалуд Господ постао човек.Није постао птица, није постао цвет, што је далеко лакше и пријатније и лепше за Њега, него је постао човек човек који је био сав у гресима, сав смрдљив, сав у ђаволизму и демонизму.Зато је постао човек да спасе човека од тога.Његово име Исус, значи Спаситељ. Спаситељ, од чега?Од грехова, од грехова људских, а кроз грех у овај свет ушла је и смрт, и ушао сваки ђаво. Зато без Господа Христа, без Божића Његовог, заиста род људски може стално за себе да каже: с нама је не Бог, но ђаво. С нама је Бог то је начело небеско, то је начело вере наше, начело Еванђеља. С нама је Бог у овоме свету.А досад Њега као да није било уопште.Није Га било у пуном смислу те речи.Чиме ми хришћани доказујемо заиста да је С нама Бог?Ето, Господ је оставио Цркву у овом свету.Шта

је Црква? Свети Апостол Павле вели да је Црква духовно тело Његово, Он је Глава тога тела, а ми смо чланови тог Светог Тела, и разуме се органски сједињени са Господом Христом. И тако, сваки хришћанин који испуњује свете заповести Господа Христа, испуњује заповести еванђелске, увек може рећи са мном је Бог. Али, ако се хришћанин ода гресима, ако се не буде борио са њима, ако их не буде одгонио од себе, он је у сталном загрљају кога? Ђавола.

Тешко је било веровати људима да Бог може постати човек, ето, ради нашег спасења. Бог је заиста постао човек, и што је најважније, дао нам је сва средства да свако од нас када хоће сједињује себе са Њим, са чудесним Господом Христом, Који по смирењу Свом, по доброти Својој, ето, постаје човек губавац, смртник, сав опкољен људским гресима. Он узима грехе на себе да би нас спасао од њих. Зато је постао човек! Зато је добио име Исус Спаситељ!

У Цркви Христовој ми имамо сва средства потребна за наше духовно сједињење са Господом Христом. Ту су Свете Тајне и свете врлине.Свето Крштење кад се крштавамо ми се облачимо у Господа Христа, ми изгонимо све што је сатанско и демонско, одричемо се тога и предајемо себе Господу Христу. Шта је тек Свето Причешће?То је потпуно сједињење твоје са Њим, потпуно сједињење човека са Господом Христом. А вера, а љубав, а молитва, а пост?Све су то врлине помоћу којих се ми сједињујемо са Господом Христом.

Апостол Павле саветује хришћанима и вели и моли: „Нека се Господ Христос вером усели у срца ваша“, вером. Не можемо ми све схватити.Оно што је Господ радио и што јесте; уствари, Бог је увек шири и већи и дубљи од сваког људског ума, од сваке људске мисли.Зато је Господ као сигуран пут ка Њему и дао веру, веру у Њега. А за веру није потребна велика школа, ни велика трговина, ни богатство, ништа.Само добра воља. Само добра воља да се верује у Спаситеља света Господа Христа. И онда свака врлина, и љубав, и молитва, и пост, све те врлине уносе у нас Господа Христа, уносе силе Његове Божанске, уносе животворне речи Његове, и ми заиста осећамо да је С

and myrrh. They worshiped Him as the King of kings, and offered Him their gifts" (Matthew 2). Thus entered the world He Whose coming was foretold by the prophets, and Who was born in the same manner in which it had been prophesied: of a Most-holy Virgin, in the town of Bethlehem, of the lineage of David according to the flesh, at the time when there was no king in Jerusalem of the lineage of Judah, but rather when Herod, a foreigner, was reigning. After many types and prefigurings, messengers and heralds, prophets and righteous men, wise men and kings, finally He appeared, the Lord of the world and King of kings, to perform the work of the salvation of mankind, which could not be performed by His servants. To Him be eternal glory and praise! Amen.

Christianity in Syria

Syrian Christians are being persecuted and killed by radical Muslims and nobody in the West gives a damn or is this sad fact even being reported in our pro-Muslim newsmedia!
Syria's Christian community is one of the oldest in the world, going back two millennia.

The apostle Paul is said to have been converted on the road to Damascus, while some Christians from the town of Maaloula can still speak Aramaic, the language of Jesus.
Near the northern city of Aleppo is the Church of St Simeon Stylites, who spent decades on top of a stone pillar to demonstrate his faith, while in the mountains west of Homs is the castle of Krak des Chevaliers, which was a fortress for the Knights Hospitaller during the Crusades.

The castle is now badly damaged, bombed by government jets after it was used as a base by rebels in Syria's civil war.
Nor has that war spared the Christian community. Thousands have been forced from their homes by the threat from hardline Islamist rebels and jihadist militants.
In areas seized by the jihadist group Islamic State (ISIS), Christians have been ordered to convert to Islam, pay jizya (a religious levy),

THE NATIVITY OF OUR LORD JESUS CHRIST

By St. Bishop Nikolay Serbian

"*But when the fullness of the time had come, God sent forth His Son*" (Galatians 4:4) to save the human race. And when nine months were fulfilled from the Annunciation, when the Archangel Gabriel had appeared to the Most-holy Virgin in Nazareth, saying, "*Rejoice, thou that art highly favored ... behold, thou shalt conceive in thy womb, and bring forth a Son*" (Luke 1:28, 31), at that time there went forth a decree from Caesar Augustus that all the people of the Roman Empire should be taxed. In accordance with this decree, everyone had to go to his own town and be registered. That is why the righteous Joseph came with the Most-holy Virgin to Bethlehem, the city of David, for they were both of the royal lineage of David. Since many people descended on this small town for the census, Joseph and Mary were unable to find lodging in any house, and they sought shelter in a cave which shepherds used as a sheepfold. In this cave-on the night between Saturday and Sunday, on the 25th of December-the Most-holy Virgin gave birth to the Savior of the world, the Lord Jesus Christ. Giving birth to Him without pain just as He was conceived without sin by the Holy Spirit and not by man, she herself wrapped Him in swaddling clothes, worshiped Him as God, and laid Him in a manger. Then the righteous Joseph drew near and worshiped Him as the Divine Fruit of the Virgin's womb. Then the shepherds came in from the fields, directed by an angel of God, and worshiped Him as the Messiah and Savior. The shepherds heard a multitude of God's angels singing: "*Glory to God in the highest, and on earth peace, good will toward men*" (Luke 2:14). "*At that time three wise men arrived from the east, led by a wondrous star, bearing their gifts: gold, frankincense*

нама Бог, и не бојимо се никаквог ђавола, не бојимо се никаквог греха.

Али, ако, не дај Боже!, ми хришћани волимо грех и живимо у греху и не боримо се против њега, тешко нама! Јер, како ћеш себе одбранити на дан суда, када изађеш из овога тела са душом вечном у онај свет? Како ћеш одбранити себе и рећи Господу Христу: Па ето, ја нисам могао да верујем у Тебе. А Он ће рећи: Зашто? Јер сам Сам Бог дошао на земљу, постао ради тебе човек, да би ти примио од мене оно што теби треба за сав живот, и за живот у овоме свету, и за Живот Вечни у оном свету.А ти, шта си урадио са мном у овом свету?Шта си урадио са мојим Еванђељем, шта си урадио са Светим Причешћем, шта си урадио са молитвом, са вером, где је све то? Изговора и одговора неће бити!

Али, ако нема изговора и одговора, чији смо у овом свету?Коме припадамо? Ономе коме служимо! Сваки грех уствари јесте служба, мрачна служба црноме ђаволу.Гњев, завист, пакост, немој мислити да су то ситне ствари и мале.Не, то су тако огромне страшне ствари да могу да те потопе у пакао и у смрт вечну.Ни један грех није мали, ни један грех не води Богу, напротив, сваки грех води ђаволу. И као што хришћанин може да реши да испуњује заповести Божије, тада Емануил: С нама је Бог; тако ми назови хришћани када грешимо и не кајемо се, не исповедамо се, не причешћујемо се, не молимо се Богу, не живимо по заповестима Еванђелским, ми уствари стално тврдимо једно: с нама је ђаво. Не дај, Господе!

Господ је дошао у овај свет, дао нам силе и снаге да заиста победимо сваки грех, и не само сваки грех, него сваку смрт, сваког ђавола, дао нам је Живот Вечни. Дошао у овај свет, узео на Себе тело људско, прошао кроз смрт и васкрсао телом из мртвих, узнео се на Небо и показао шта ће бити са твојим и мојим телом. Ништа мање од тога! И моје и твоје тело мора ући у смрт. Али као хришћани ми ћемо васкрснути по вери нашој у Господа Христа. На дан Страшнога Суда Господ ће нас васкрснути из мртвих и дати нам Живот Вечни! „Који верује у Мене има Живот Вечни", објавио је Спаситељ. Још овде на

земљи има Живот Вечни. То јест: Господ је јачи од сваке смрти, од сваког ђавола, јачи од свакога греха, јачи за тебе и за мене. И кад смо са Њим, заиста када смо са Њим, ми јуначки побеђујемо.

Ми смо наоружани непобедивим оружјем Божијим. Тако је безброј Божијих Светитеља у овоме свету, који су победили сваки грех, сваког ђавола, сваку смрт и служили Господу Христу и вршили Његове свете заповести, свете врлине.Немамо изговора. И Светитељи су људи као и ми, и Светитељи имају пет чула као и ми: имају очи, уши, имају тело, па су ипак испунили Еванђеље Господа Исуса Христа; и показали и доказали да људско биће, да човек може испунити Еванђеље Господа Исуса у овоме свету, ако се труди, ако приморава себе.

Велики Светитељи Божији веле: „Хришћанин је онај који приморава себе на свако добро дело". Који приморава себе на свако добро дело, приморава цео живот свој.Нама се не иде да чинимо добро дело, нама се не иде да испуњавамо заповести еванђелске, то неке греховне силе у нама раде и одвајају нас од Господа.

Зато морамо приморавати себе на молитву, ако немамо молитве.Морамо приморавати себе на милосрђе, ако смо немилосрдни.Приморавај себе.Када будеш приморавао себе, Господ ће ти дати у срце силу која ће заиста учинити да ти заволиш милосрђе, и заволиш молитву и пост, и сваку еванђелску врлину.

Безброј примера тога – сваки Светитељ. Сваки Светитељ, неисказан див и јунак.Приморава себе на свако добро и израђује себе у боголику личност.

Сви су Светитељу у Цркви Божијој дати да нам помажу увек, сваког дана.Црква сваки дан слави многе Светитеље. Ево, и данас славимо све старозаветне Праведнике и Оце. Велики и огромни скуп људи пуни животворне вере.Још пре Христа били хришћани. Какав стид и срам за нас када на дан Страшнога Суда Господ буде рекао: Ево, ви хришћани, погледајте, ово су

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА јануар 2016

09. јануар (субота) 10 AM- Св. Литургија (**Св.Стефан**)

10.јануар (недеља) 10 AM– Св. Литургија

14.јануар (четвртак) 10 AM- Св. Литургија

(**Обрезање Господње и св. Василије Велики**)

17.јануар (недеља) 10 AM – Св. Литургија

19.јануар (уторак) 10 AM – Св. Литургија и у наставку велико освећење воде

(**Богојављење**)

20.јануар (среда) 10 AM – Св. Литургија -**св. Јован**

24.јануар (недеља) 10 AM – Св. Литургија

26.јануар (уторак) 6 PM- Празнично вечерње

27.јануар (среда) 10 AM- Св. Литургија (**св. Сава**)

31.јануар (недеља) 10 AM- Св. Литургија

Захваљујемо се порорици Вуковић, мајци Љиљани и синовима Драгољубу и Александру, на њиховом прилогу од $2,400 за куповину нових црвених црквених пресвлака за Божић.

ВЕЧЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

У просторијама Српског дома, 7837 Canada Way

20. фебруар 2016.

у 19:00 ч. Вечера

20:00 Пригодни културно-уметнички програм

Забава уз живу музику

Информације Јадранка 604-789-3767

хришћани били пре мене, пре него што сам ја дошао у овај земаљски свет. Колико вас хришћана, који сте живели после доласка мене у земаљски свет?

Зато сваки од нас нека научи и приморава себе на оно што је еванђелско, на оно што је добро, да би смо, браћо моја и сестре, зарадили Царство Небеско за овај мали пролазни земаљски живот. Какво велико благо, какав велики дар, какво велико богатство Господ нуди свима нама! За парче земаљског, ако искористиш еванђелски, ако искористиш по вери Христовој, за свако то мало парче живота добијеш Живот Вечни.

Нека нам Свети Старозаветни Оци и Праоци и Света Преподобна Мученица Евгенија, коју такође данас славимо, која је радосно пострадала за Христа, била узорна и света монахиња, нека би они сви помагали свима нама да и ми приморавамо себе на свако еванђелско добро, приморавамо себе на сваку еванђелску врлину, и тако заслужимо Царство Небеско у коме, дај Боже, да са Свима Светима, и данашњим Светитељима, славимо Чудесног и Јединог Господа Христа, Коме нека је слава и част, сада и увек и кроза све векове.Амин.

ПРОСЛАВА
СВ. САВЕ
ПРВОГ АРХИЕПИСКОПА СРПСКОГ

Недеља 24.јануар
10:00 ~Света литургија
11:30 ~ Свечан иручак
12:15 ~ Свечани програм Ученици Српске школе и Ф.Г. *Млада Србадија*

Уторак, 26.јануар 18:00 ~
Празнично вечерње

Среда, 27.јануар
Св. СаваПрви Архиепископ српски
10:00 ~ Св. Литургија

Мојковачка битка, Термопили Црне Горе

Сведочанство Василије ћерке сердара Јанка Вукотића

Сердар Јанко Вукотић рођен је 18. фебруара 1866. у месту Чево у Црној Гори, а умро 4. фебруара 1927. у Београд (Краљевина СХС).

Мојковачка битка је вођена од 06.01. до 07.01. 1916. године у околини Мојковца и у њој је Санџачка војска краљевине Црне Горе успешно зауставила аустроугарску офанзиву, чиме је омогућено повлачење војске краљевине Србије преко делова краљевине Црне Горе ка Јадранском мору, а самим тим и њена каснија евакуација на Крф. Војском краљевине Црне Горе је командовао сердар Јанко Вукотић.

Сердар Јанко Вукотић

Велики успех Јанко Вукотић постигао је у току повлачења српске војске преко Црне Горе и Албаније.

Тада је Санџачка војска у садејству са снагама Прве српске армије успела да одржи 500 km дугачак фронт и у натчовечанској борби код Мојковца заустави и одбаци непријатељску данас живи у Подгориционофанзиву. На тај начин је омогућено несметано повлачење српске војске према лукама на Јадранском мору. Једно време после Мојковачке битке, провео је у затвору Болдогасон као заробљеник. С обзиром на то да није имао мушког потомка стасалог за бој, прослављени војсковођа је у све окршаје увек, као најближег сарадника, водио своју кћерку јединицу Василију, која је пре

ДРАГА БРАЋО И СЕСТРЕ,

Управни Одбор Ц.Ш.О. „Светог Арханђела Михаила“ вас са задовољством обавештава да је ове године дуг за изградњу Цркве смањен за 95,000 долара.

Од када смо почели са акцијом „ОТПЛАТИМО ДУГ'' укупно је сакупљено и уплаћено 588,000 долара и тако је укупан дуг наше црквено-школске општине смањен са 1,683,000 на 1,095,000 долара.

Захваљујемо се свима који су до сада помогли ову акцију! Акција отплате дуга се наставља и 2016. Г. Послушајмо речи светог Петра Цетињског који каже: *„Ко учини колико је кадар, учинио је колико је дужан"* и дајмо сви свој допринос изградњи наше цркве. Градећи цркву, изграђујемо себе!

Позивамо вас да се придружите и учествујете прилозима и добровољним радом.

ДА ГОСПОД БОГ БЛАГОСЛОВИ СВЕ ПРИЛОЖНИКЕ И ПОМАГАЧЕ НАШЕ СВЕТЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ!

Питања и одговори:

Зашто је Господ Исус назван Христос?
Христосима (помазаницима) називани су цареви и свештеници, јер су помазивани светим јелејем из рога који је полаган на њихову главу.Господ се назива Христом и као Цар, јер се зацарио против греха;и као свештеник, јер је Себе принео на жртву ради нас.Он је у пуном смислу помазан истинитим јелејем, Светим Духом јер ко је други имао Духа као Господ?Али док у светима делује благодат Светога Духа, у Христу делује не благодат Светога Духа него сам Христос заједно са једносушним Њему Духом чини чудеса.

Шта значи име града Витлејем?
Витлејем упреводу значи "дом хлеба", а Јудеја "исповедање (Бога)".Нека би и ми исповедањем Бога постали дом духовног хлеба.

Каква је то била Звезда водиља са истока коју су мудраци пратили?
Када чујеш за звезду, немој мислити да је то била једна од оних које ми видимо, већ божанска и анђелска сила која се јавила у облику звезде. Пошто су мудраци били звездари, Господ их је привукао помоћу онога што је њима било познато; као што је Петра, рибара, задивио мноштвом риба које је уловио у име Христово. Да је звезда стварно била анђелска сила, види се из тога што је она сијала дању и што је ишла када су мудраци ишли, а стајала када су се они одмарали. То се види и из тога што се она кретала од севера, то јест од Персије, према југу, ка Јерусалиму, а познато је да се звезде никада не крећу од севера ка југу.

тога завршила Институт руске царске породице на Цетињу. Од кћерке дванаест година био је млађи син капетан Вукашин Вукотић, ађутант краља Александра Карађорђевића, који је после Другог светског рата, живео у иностранству, где му је рођен син Јанко Вукотић, којикоји данас живи у Подгорици.

Заповедници:
Црна Гора – Јанко Вукотић, Крсто ПоповићАустро-Угарска – Вилхелм фон Рајнер, Конрад фон Хецендорф Краљевина

Василија Вукотић, кћи сердара Јанка, учествовала је као болничарка у Балканском рату, а у Првом светском рату налазила се уз свога оца у огњу историјске Мојковачке битке. Своје виђење овог судбоносног отпора црногорске војске, Василија је описала Антонију Ђурићу, а он га унео у књигу "Жене Солунци говоре", мада Василија није била на Солунском фронту, али је то учинио због значаја Мојковачке битке за српску војску у повлачењу 1915-16. године. Казивање Василије Вукотић доносимо у скраћеном обиму.

Сердарева кћи на бојишту

Врховној команди српске војске није преостало ништа друго већ да своје трупе усмери преко Косова и Метохије за Црну Гору и северну Албанију. Претећи српским трупама окружењем и уништењем, непријатељ је груписао све јаче снаге према Црној Гори, настојећи да бар на појединим деловима војске пресече одступницу. Зна се да је према Црној Гори било упућено око 90 хиљада српских војника и неколико хиљада избеглица. Највећи део аустроугарских војника, око двадесет хиљада, са близу седамдесет топова угрожавало је пут од Рожаја преко Сјенице према Бијелом Пољу и Мојковцу. Други део аустроугарских трупа нападао је положаје

из правца Пљеваља према Прибоју и даље према Бијелом Пољу и Мојковцу. Један део непријатељевих трупа јуришао је на положаје Гацко-Метаљка и према Билећи. У Боки которској и Кривошијама, међутим, биле су концентрисане јаке непријатељске снаге са мноштвом топова разних калибара, од којих је само према Ловћену било усмерено више од 270. Црна Гора је из свих праваца била под опсадом. Било је само питање дана када ће њена малобројна војска, исцрпљена у многобројним борбама и притиснута оскудицом у наоружању, муницији и храни, почети да попушта. Истина, непријатељ је рачунао да ће брзо сломити тај отпор и да ће заробити и уништити знатан део српске војске у повлачењу. Али, те наде су се изјаловиле.

Моме оцу, сердару Јанку Вукотићу, свакодневно стижу извештаји о кретању србијанских трупа: знао је, из дана у дан, да су поједини делови избили на обале Скадра, други су у том часу били у Тузи, трећи на маршу према Подгорици, четврти такође у маршу од Андријевице према Матешеву, пети између Андријевице и Виницке, а последњи одреди у пределу Ругова… Све те извештаје ја сам дешифровала и предавала оцу и другим официрима из Штаба. Мој отац је говорио да непријатељ неће моћи да концентрише знатне снаге преко Рожаја и Пећи због високих планина и лоших временских прилика – снажни ветрови и јаки мразеви десетковали би аустроугарске трупе. И други официри су закључивали да ће се непријатељ усмерити од Фоче, Горажда, Пљеваља, Вишеграда, Сјенице и Пријепоља према Тари и Мојковцу јер су путеви били неупоредиво бољи за кретање трупа и превоз топовских батерија.
Отуда су се и наше, црногорске, и непријатељске снаге груписале претежно на мојковачким положајима. Знатан део црногорске артиљерије, који се налазио у Босни и Санџаку, пребачен је на положаје око Мојковца.

Битка на Божић

Бригадир Милош Меденица

Уочи боја на Мојковцу, у Колашину, где је био мој отац, прослављено је Бадње вече. Војници и официри насекли

У категорији преко 40 година трофеј су освојили фудбалери тима „Карађорђе“ из Кливленда. У категорији преко 40 година, трофеј су освојили фудбалери тима „Карађорђе“ из Кливленда, док је друго мјесто припало домаћину тиму „Бјели Орлови“ из Ванкувера. У категорији преко 50 година прво мјесто припало је „United Serbs“ из Чикага, а друго тиму „United Serbs“ из Ванкувера.
Честитамо свим побједницима на освојеним трофејима и желимо фудбалском клубу Пингивини из Орланда успјешну Србијаду 2016.године.Видимо се следеће године у Орланду. Живјели!

мјери измире трошкови организовања оваквог дружења. Прво мјесто у отвореној категорији освојили су ФК Пингвини из Орланда, домаћини следеће Србијаде 2016. Друго мјесто су заузели „United Serbs“ из Њу Џерсија. У категорији преко 30 година старости, прво мјесто припало је екипи „United Serbs“ из Чикага, а друго тиму „Карађорђе“ из Кливленда.

Извјештај о Србијади 2015

Написао Саво Ковач

Била нам је велика част и задовољство да заједно са фудбалским клубом „Бијели Орлови“ по други пут будемо домаћини Србијаде, традиционалног окупљања Срба из свих крајева Сјеверне Америке, које у континуитету траје већ 23 године.
Циљ овог окупљања није било само промовисање фудбала, него и очување српског поријекла и традиције кроз дружења како на фудбалским теренима, тако и на вечерњим забавама.Овогодишња Србијада, која је била под покровитељством ЦШО Свети Архангел Михаило и ФК Бијели Орлови је од стране координатора Србијаде проглашена као једна од најбоље организованих.Он је истакао да је видљив велики труд домаћина, гдје се ни на чему није штедјело да би сваки аспект овог тродневног дружења био на највишем нивоу.Трудили смо се да госте почастимо добром храном и пићем и да их развеселимо добром музиком.
Захваљујемо им се на лијепим ријечима које су нам упућивали и надамо се да ће им овогодишње дружење у Ванкуверу остати у лијепом сјећању.
ЦШО Свети Архангел

Михаило и ФК Бијели Орлови се најтоплије захваљују свим учесницима 23.Србијаде, као и свим добровољцима који су се неуморно трудили да све протекне у најбољем реду и вриједним нашим женама Кола Српских Сестара које су припремиле укусну и обилну храну.Такође се захваљујемо приложницима Србијаде који су својим прилозима омогућили да се у великој

бадњаке и запалили велику ватру пред зградом у којој се тренутно налазио Штаб. Ватру је упалио мој отац, сердар Јанко, па редом остали официри и војници, бацајући на пламен храстове гранчице, које су варничиле и пуцкетале. Ја сам међу њима била једино женско чељаде. Дочекивала сам их са упаљеном свећом и житом. Плануше пушке и означише почетак великог славља. Божићње расположење беше све обузело.

Око бадњака који су лагано сагоревали одјекнуше гусле, песма испуни простор и све ме то подсети на оне сцене из “Горског вијенца”. Ноћас, уочи великог празника православних, осећам да сви слуте да ће сутрашњи дан бити обојен крвљу, да ће се и сутра сударити две војске, једна малена, али храбра, која брани своје куће и свој голи крш, своју чељад и своје мајке, и друга, силна, која је кренула да освоји туђе, да нас учини робљем… И, ево, у здравицама, уз подигнуте чаше, чују се и речи заклетве да непријатељу неће уступити ни педаљ земље, да ће изгинути на бранику отаџбине.
- Нека буде борба непрестана, нека буде што бити не може, крст и топуз нека се сударе – Његошеве стихове говори мој рођак Ђуро Вукотић, наздрављајући осталим официрима. – Важно је да је братска српска војска измакла, ако ми изгинемо имаће ко да нас освети и сатре швапску силу…
Кад се мало стиша расположење, мој отац нареди покрет. Кренули смо према Мојковцу. Ноћ мрачна. Ледена. Ми на око хиљаду метара надморске висине. На челу колоне је сердар Јанко…
У свануће смо стигли на положаје Доњег Препрана. Од Горњег Препрана, где је био непријатељ, делила нас је река Тара. Лепо су се могли видети непријатељски ровови…

Борба је већ у јеку… Земља и небо су у пламену…

И као да се наједном, неочекивнао, пред мојим очима, пуним језе и ужаса, отворио пакао и наговестио да је само питање часа кад ће све да се суноврати са ових висова и нестане. Огањ већ увелико сажиже људе који покушавају да се одупру злој судбини; сажиже и коње одавно посустале под теретом топова и граната које месецима вуку с брда на брдо. Шума унаоколо је рањена, стабла пресечена у корену, гране искидане и

здробљене, а изнад обале реке сукљају дим и пламен…

Непријатељ је заустављен

Не зна се само кога ће пре да прогута: њих или нас? Или, можда, заједно, у исти час? Хоће ли ико преживети да потомцима исприча како је било, како су црногорски орлови, ови кршни младићи, пуни снаге и поноса, полетели да својим грудима затворе мојковачка врата и све путеве ка Црној Гори и тако заштите одступницу изнемоглој српској војсци коју је са три стране притисла непријатељска сила и прети јој окружењем и уништењем?

Шапућем молитву Свевишњем не би ли нас и овог јутра, на Божић, на велики празник православних, узео под своје окриље и својом моћном руком зауставио најезду непознатих и непозваних људи који из ужарених топовских цеви сеју смрт… Јер, праведно је, и поштено је, и људски је ово што радимо: бранимо свој образ и свој голи крш. То је једино што нам дедови оставише: образ и крш. Камен се овде диже високо, у недоглед, губећи се у плаветнилу неба… А земље мало, педаљ-два, тек да се не каже да је нема. Бранимо тај крајичак, неба, тај педаљ земље, ту литицу над реком…

А ко зна, можда се овог истог часа и они тамо, преко реке, у плавичастим униформама и с телећацима на леђима, који заклоњени иза стабала ослушкују дејство своје артиљерије и чекају заповест да бесно кидишу и да нас сатру, збришу с лица земље, да нас учине робљем и обесе због понашања и непоклека пред туђином, можда се и они моле истом Богу и уздају се у његову заштиту…

И у том тренутку сулуде ратне вреве, која се од раног јутра проломи изнад обале Таре па се све више и све брже поче пењати у висине и испуњавати простор, јасно се распознају гранате аустроугарских хаубица. Њихови шрапнели, као рој свитаца, зује око наших глава. Једна тресну на педесетак метара од места на коме сам стајала и као оштрим сечивом искомада стабло букве… Суров призор пресече ми дах: снажни коњ, који је до малочас вукао брдски топ, лежао је у снегу с предњим ногама увис, док су задње биле притиснуте топовском цеви и гомилом сандука…

До тог часа укопан, непријатељ је прешао у напад. Рачунали

"Код нас у Херцеговини постоје двије врсте људи: они који су отишли и они који желе да оду. Они који су отишли читав живот маштају да ће се једног дана вратити у Херцеговину. Ако ништа друго, биће сахрањени у тврдом херцеговачком кршу, а то се у ствари, никад не деси; већ умиру по туђим земљама и на умору им буде жао што је тако. А они који су остали читав живот маштају да ће негдје отићи и вјечито куну час у који су их наши преци овдје уселили. У суштини никад не оду одавде, овдје скончају живот и на крају им буде жао што умиру ту, а не у неким другим земљама," пише Боро Граховац у књизи "Лукавички кланац."

Херцеговина је давала оно најбоље и највредније, остајала и опстајала када је било најтеже и увијек освјетлала образ свог народа, никада не дозволивши да осрамоти слику људи какве је запамтио Свети Сава, владајући овим крајем. Данас, најмање што можемо учинити јесте да ову српску невјесту не заборавимо, јер ни она никога није заборављала ни у најтежим временима.

А једини начин да је не заборавимо јесте да је оживимо кроз пјесму, игру и обичаје!

Поетски описи Херцеговине

Весна Ковач

Херцеговина има неку магијску чар, што опчињава, не само као завичај за своје рођене, него и за странце који се на било који начин приближе.

Томе помало доприноси географија и поднебље, много више људи Херцеговци, њихове каратерне и моралне одлике.

Бити херцеговац то је као племићка титула, то је осјећање дубоко укоријењено и дјеца га примају у наслијеђе. Односе међу људима тамо више одређују етичке норме него закони, што гот закон налагао, сваки Еро тачно зна кад и колико се може нахерити, а кад он то не смије ни по коју цијену. Херцеговцу је образ најскупље имање. У башти Св. Саве, како Херцеговину понекад називају, све је тврдо, тврд камен, тврда земља, тврда вода али је духовни стожер најтврђи. То свакако не значи да су сви људи тврди, преки , једноумни. Племство обавезује, и у том тврдом гнијезду обитава голубија душа. Управо тај контрапукт на најљепши начин издваја херцеговце као племићку породицу у српском племену.

смо да нас може напасти баш на овај велики празник верујући да црногорски ратници нису на положајима, да су испунили цркве и манастире да узму свето причешће, потом отишли својим кућама да помилију децу коју месецима нису видели. Сви војници су, међутим, били на положајима и као да је свак себи издао заповест: ни корака назад!

Стиже ордонанс и јави моме оцу да је непријатељ већ освојио део простора испод Развршја. После неколико тренутака ето другог ордонанса, да јави да су борбу прихватили Липовски и Колашински батаљони и да је непријатељ заустављен.

Јуриш Ровачког батаљона

Ситуација се мења готово из часа у час. Стигоше извештаји да је Ровачки батаљон предузео жесток напад и избио на Бојину њиву, пошто је силним јуришем разбио непријатеља. Тога дана, око подне, Прва санџачка дивизија генерала Петра Мартиновића напала је непријатеља фронтално и потиснула га са освојених положаја.

Планина се цепа, столетна букова шума претвара се у иверје, снег је увелико обојен људском крвљу. Тресак за треском не јењава. Све се ломи. Кида… Поред нас, на Доњем Препрану, била је наша хаубица. Кад избаци огромно зрно сукне и пламен. Хаубицом командује Митро Радовић, са леве и десне стране су батерије под командом Младеновића и Вуковића, а са Пржишта брзометном батеријом гађа Живојин Павловић.

Непријатељ је открио положај хаубице и засипа нас гранатама. Нико и не помишља на заклон. Петар Мартиновић и сердар Јанко стоје и посматрају положај захваћен огњем и димом. Пошто учесташе гранате, генерал Мартиновић рече моме оцу:

- Склоните се, сердаре, није право да изгубите живот сада кад сте нам најпотребнији.

Али, отац ни да се помакне. Стоји на брегу и напрегнуто осматра и ослушкује ток ратне вреве…

Уто стиже мој рођак Ђуро Вуковић и рече да је Ровачки батаљон, под командом капетана Милинка Влаховића, пошто је својим грудима искидао неколико редова жице којом се Шваба штитио, успео да га потисне са Улошевине и да га разбије и гони… Ровчани су, каже Ђуро, јуришали на нож, ломећи све пред собом. Још напредују, разгоне непријатеље и Бог зна где ће се

зауставити… Колашинска бригада, под командом Милоша Меденице у јуришу сатире непријатеља у густој шуми. С бока је непријатеља ударио извиђачки одред под командом Крста Поповића. Непријатељ у нереду одступа преко Бојине њиве у Улошевине, остављајући за собом своје мртве и рањене. Њихових лешева је толико, вели Ђуро, да се сатима не могу пребројати…

Седам палих колашинских барјактара

Предвече стигоше још неки ордонанси са бојишта и рекоше да су у борбу ступила и два наша регрутска батаљона, младићи између осамнаесте и двадесет друге године. Пуни снаге и националног поноса једва су чекали прилику да се ухвате укоштац са непријатељем, да му покажу шта је у колевци одњихала Црна Гора и како се гине за отаџбину… Младићи су, рекоше ордонанси, већ неколико пута јуришали на непријатељске положаје утврђене бодљикавом жицом. Да би се припомогло регрутним батаљонима, у битку је бачен део резерве Дробњачког батаљона на челу с капетаном Николом Ружићем. Многи младићи су изгинули. Дробњачки батаљон има велике губитке, а капетан Ружић је рањен…

Стиже још једна црна вест: из Колашинске бригаде, која се читав дан бори, погинуло близу сто војника, рањених још толико, а међу погинулима је и седам барјактара… Стиже глас да су отац и стриц Љуба Полексића пали у боју…

Бори се Црна Гора. Рањеници пролазе поред нас, неке преносе на носилима, друге на коњима, хитају према Штитарници, где ће их превити.

Колико их је тек остало на бојишту, иза столетних букава, без свести! То нико не зна. Измењале се у мојој глави све те црне и ведрије вести, једне пуне слутње, друге испуњене надом и охрабрењем. Обузело ме неко чудно осећање и ја бих, ако ми отац дозволи, да зграбим пушку и кренем доле, на разбојиште да, попут оних младића из регрутног батаљона, обарам Швабе… Али, мој отац, смркнут, утонуо у бриге и ја се не усуђујем да тражим дозволу да се удаљим… Дошло ми да кликћем: Ај, моја мала, моја велика Црна Горо! Велика си и величанствена у овом тренутку љутог боја, на овај крвави празник, на овај свети дан, пун страве и ужаса. Сва си у

Канади, који живе у Ванкуверу и околини а памте Херцеговину и на тај начин је имају живу у својим срцима.

Већ годинама се традиционално организује Херцеговачко вече, као оживљујућа спона са Херцеговином, вече гдје се, по херцеговачкој традицији, окупљају вјерни око своје Мајке Цркве као огњишта. Увијек су херцеговци били везани за своју Цркву, и чували је и поштовали као највећу Светињу.

Тако је и ове године Управни Одбор Ц.Ш.О. Св. Арханђела Михаила организовао још једно успјешно Херцеговачко вече, посвећено очувању српске традиције и културе ове старе српске постојбине. Уз свесрдну помоћ Весне и Саве Ковач, приређено је вече са лијепим програмом и вечером уз помоћ К.С.С. Косовка Девојка. Свечана сала је била препуна и вече је протекла у веома пријатној атмосфери и дружењу.

Сви који су дошли да подрже ово вече, су могли већ на самом улазу да осјете топлину и гостољубље као што је то добри обичај код херцеговаца. У културно-умјетничком програму низали су се изворни звуци и стихови о Херцеговини и пјевале су се изворне момачке и дјевојачке пјесме. Весело и радосно са доскочицама госте је поздравио и хумориста Веселин, а специјални гост вечери је био народни гуслар Ђорђије Копривица, који је такође гостовао и сутрадан у нашој ЦШО, и одржао гусларско вече у лепо посјећеном театру Српског дома. Хвала свима који су допринијели овог дивног вечери било својом посјетом, радом, организацијом или прилогом и на тај начин допринијели очувању српске традиције и херцеговачког поријекла али првенствено налазећи потпору у свом животу у окриљу своје Цркве и помогли живот и напредак наше Свете Православне Цркве Св. Арханђела Михаила.

Љиљана Тољевић

химни, након чега су одржани кратки говори на руском и српском језику.Руска а капела група је извела сплет руских народних песама, праћених бурним аплаузима присутних.Након тога је наступио дует руских певачица у народним ношњама које су уз пратњу музике извеле шест традиционаланих руских песама.Девојке из Младе Србадије су отпевале неколико српских народних песама.Програм је завршен наступом руске групе који су уз игру и песму представили неколико руско-циганских мелодија.Вече су употпунили Мили, Саша и Цеца забављајући госте уживо, изводећи познате српске пеме и кола.

Ако Богу буде мило, надамо се још већем скупу следеће године.

Протојереј Малиша Миловановић

Одржано још једно успјешно Херцеговачко вече

Сва кршна и честита и сва у православном сјају, са одјеком звона са купола св. Харамова, мирисом искона и тамјана, одише Херцеговина и у срцима вјерних не само оних који живе и дан данас у Херцеговини, него и у њеним потомцима који живе у

пламену, Црна Горо, гориш и нестајеш; твоји синови леже међу овим деблима с пушком чврсто прислоњеном уз образ. Многи већ леже без крви, без свести, згрчени, искомаданих црева, откинутих руку и ногу… Нема ко да их опоје и сахрани. Ај, Црна Горо, племе ти љубим, образ ти љубим, крш ти љубим, не дај се! Нека Шваба упамти овај дан, овај православни Божић, овај мраз, снег обојен и његовом крвљу, нека упамти ово српско племе на чију је земљу пошао…Где год је покушао продор, непријатељ је дочекан ватром и на нож. Победа наше војске била је потпуна…

Ропство сердара Вукотића

Признање донесе депеша – захвалност краља Николе за сјајне успехе Санџачке војске на Мојковцу и око Берана: "Њ.В. Краљ Господар изјављује преко начелника штаба Врховне команде своју велику благодарност храбрим и неустрашивим Колашинцима, који тако јуначки бране своју отаџбину и поздравља вас са: живела храбра Санџачка војска и њен славни командант и официри…."

Али, агонија се приближавала: Санџачка војска, која је четрдесет пет дана бранила мојковачке положаје, штитећи одступницу братској српској војсци, није више имала снаге – њено бројно стање било је готово преполовљено. Након крвавих борби на Мојковцу сазнали смо да су све српске трупе прошле кроз Скадар и да ту очекују савезничке бродове који ће их превести на Крф. Међутим, војска је држала те положаје све до 21. јануара, када је стигло последње наређење да се разиђе "јер војска више не постоји"…

Слом Црне Горе мој отац је доживео као најдубљу личну трагедију. Иако му је тада било тек четрдесет девет година – био је оронуо као старац. Пао је у очајање и ми, који смо у тим часовима били око њега, мислили смо да је свршено, да неће преживети. Одвели смо га некако у село Грлић, близу Даниловграда, код рођака да ту издане пре него што угледа

плавичасте аустроугарске униформе.

Крај гробнице Николе Пашића

Али, судбина је хтела да преживи и падне у руке аустроугарских војника… После ослобођења и уједињења, мој отац се, као и други, вратио из логора дочекан свим почастима и признањима не само због битке на Мојковцу већ и због других битака које је успешно водио у три рата. Умро је 1927. године у Београду и сахрањен у издвојеној парцели на Новом гробљу, десно од главне капије, одмах до гробнице Николе Пашића. Умро је у шездесет првој години живота. Годину дана раније унапређен је у чин армијског генерала. Држава му је подигла споменик… У исту гробницу сахрањена је, 1932. године, моја мајка Милица.

А Мојковац и данас живи у памћењу потомака. Да није било оног крвавог Божића на Мојковцу, не би било ни Васкрса на Кајмакчалану. Да црногорски орлови, они млади људи, који у трену презреше смрт, својим грудима не затворише мојковачка врата и тако не дозволише непријатељу да се јави српској војсци у бок и позадину, можда би судбина српства била заувек запечаћена…*Преузето са srpskonasledje.co.yu*

„Пост је пут у живот“ – Са предавања Др. Весне Димитријевић-Срећковић

Током овогодишњег Божићњег поста било је лепо подсетити се на значај поста као припрему за дочек рођења огомладенца Христа. Али и такође је веома лепо чути и медицинске показатеље и чињенице, за духовни и телесни значај поста, и све доброте ове древне старозаветне и новозаветне установе-поста.

А да све то буде јасније у нашој заједници, после завршетка светског конгреса о дијабетесу који се одржао у Ванкуверу,

Овогодишњи кумови Горан и Стела Гогић приредили су, заједно са сестрама из КСС-а, веома лепу свечану вечеру, а свештеник Малиша Миловановић и председник УО ЦШО Љубомир Котур пригодним говорима поздравили су све присутне госте.По завршетку свечане вечере, започет је богат културни програм.Обогаћен наступом деце из Српске школе „св. Василије Острошки“ затим певачко-фолклорном групом, а такође и песмом хора „Ћирилица“, као и Руским хором. Током вечери наступиле су и две фолклорне групе из Ванкувера, „ Млада Србадија“ и „ Вук Караџић“, које су све присутне импресионирали вештином и знањем наших народних игара. Следећег кумства прихватио се господин Српко Ракита.

Прослава српске и руске културе

Први пут у Канади, управа ЦШО Светог Архангела Михаила је организовала дуго чекано српско-руско вече.Два народа, Срби и Руси, блиска по вери, пореклу, језику и култури, теже једни другима.Овакве вечери нам пружају могућност неопходног зближавања људи из два братска народа који живе далеко од матице.

Уз присуство око 120 гостију у свечаној сали наше ЦШО, вече је започело уз поздравну реч надлежног свештеника о. Малише Миловановића. Након тога је уследила свечана вечера за коју су се побринуле вредне сестре из Кола српских сестара „Косовка девојка“. Културно-уметнички програм је започео извођењем

Св. Архангел Михајло - Храмовна слава

У најзападнијој парохији СПЦ, и овом удаљеном кутку Канаде а и по многима најлепшем, налази се црква Св. Архангела Михајла

која је ове године прославила по 72.пут своју славу и њеног заштитника св.Арх. Михајла.Слава је започета празничним вечерњем уочи дана св.Арх. Михајла и настављена Литургијским сабрањем на сам дан, на коме су Господу молитве узносили свештеници, протојереј-ставрофор Мирослав Дејанов, и надлежни свештеник протојереј Малиша Миловановић. По завршетку св.Литургије уследила је литија око нашег храма, са пуно верника који су дошли на молитвен сабрање али и да целивају део моштију св.Николаја Жичког и Охридског које су од скора дароване нашем храму.

Истога дана увече после вечерњег богослужења на коме је богослужио свештеник из Руске Православне Цркве св.Николе, о. Евстафиј Хрипунов, пререзан је и славски колач.На резању славског колача поред надлежног свештеника Малише Миловановића, били су присутни и свештеници из СПЦ св.Сава, о. Марко Радмановић, и о. Евстафиј Хрипунов из Руске Православне Цркве св.Николаја, поред великог броја деце, а наш хор је молитвеним појањем улепшао овај чин.

потрудила се надалеко чувена, проф.др.Весна Димитријевић-Срећковић, врстан научни радник, као и професор на Медицинском Факултету у Београду.Током предавања проф.др. Весна је на адекватан начин најпре објашњавала присутним слушаоцима како наше тело реагује на различите начине наше исхране и нашег животног стила.Затим нас је упознала са својим научним радом у области ендокринологије и интерне медицине, да би у трећем делу овог дивног предавања говорила у хришћанском посту, и о његовом огромном духовном и телесном значају.

„Пост је пут у живот“, говорила је проф.др.Весна, притом указујући на који начин пост помаже нашем бићу у превенцији разних болести које харају данашњицом.Такође је указивала на духовни значај и својим разним сведочењима, током богате медицинске праксе, помагала нашим парохијанима, да у још већем броју приступе посту, како би тим путем постигли хармонију душе и тела и приближили се кроз св.Причешће нашем Спаситељу. Проф.др. Весна је у склопу недељне српске школе при цркви св.Арх. Михајла одржала огледни час нашим ђацима о значају правилне исхране, а и на нашу неизмерну духовну радост, нашој цркви је даровала икону светог Цара Николаја Другог Романовог, која је освећена поред мироточиве иконе светог Цара у Русији.

Проф. др.Весни се пуно захваљујемо на времену које је издвојила за нашу српску заједницу у далеком Ванкуверу.

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

ВАИСТИНУ СЕ ХРИСТОС РОДИ!